

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΕΚ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς εἶνε πλήρη πρακτικῶν μαθημάτων εἰς τοὺς θέλοντας νὰ μάθουν καὶ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτῶν. Οἱ ἀρχαῖοι ἐπωφελοῦντο περισσότερο ἡμῶν τῶν νεωτέρων ἐκ τῆς θεωρίας καὶ ἐξετάσεως τῆς φύσεως, ὁ δὲ λόγος εἶνε ὅτι ἡμεῖς μὲν ἔχομεν ἀπειρίαν βιβλίων, καὶ ἄλλων μέσων ἡ σπουδῆ τῶν δ-ποίων ἀπορροφᾷ ὅλον τὸν καιρὸν καὶ ἔλην τὴν προσοχὴν μας, ἐνῶ ἐκεῖνοι στερούμενοι αὐτῶν προσηλοῦντο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν θεωρίαν τῆς φύσεως. Εἰς τὸν λόγον δὲ τούτον ὀφείλομεν τὰς ὑψηλὰς ἐμπνεύσεις καὶ τὰς βαθεῖας κρίσεις, τὰς ὁποίας κατέλιπον εἰς ἡμᾶς περὶ αὐτῆς οἱ σοφοὶ τῆς ἀρχαιότητος.

Μεταξὺ τῶν φυσικῶν ἀντικειμένων, ἡ θάλασσα μᾶς διδάσκει πολλά καὶ ὠφέλιμα μαθήματα, ἡ δὲ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ γέροντα ναύτην διδάσκοντα τὸν υἱὸν του τινὰ τῶν μαθημάτων τούτων, τὰ ὁποῖα νομίζω ὠφέλιμα καὶ διὰ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων.

Τὸ πρῶτον πράγμα, τὸ ὁποῖον κάμνει μεγίστην ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ταξειδεύοντας τοὺς ὠκεανούς εἶνε ἡ ἀπέραντος ἑκτασις τῶν ὑδάτων. Πρὸ τῆς χρήσεως ἀτμοπλοίων καὶ ἀκόμη καὶ τώρα, οἱ ταξειδεύοντες δι' ἰστιοφόρων διέρχονται πολλάκις μῆνας χωρὶς νὰ ἴδωσι ἕρῃαν· ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐξαπλοῦται ἐνώπιον αὐτῶν, ἐφ' ὅσον βλέπει ὁ ὀφθαλμὸς, ἡ αὐτὴ ἀπέραντος ὄψις—θάλασσα! Ἡ θεωρία τῆς ἕρῃας τῶν

ὄρεων, λόφων, πεδιάδων καὶ κοιλάδων δὲν δύναται νὰ παράσχη εἰς ἡμᾶς τὴν ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου τόσον, ὅσον ἡ θάλασσα. Ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς λαμβάνομεν κατὰ πρῶτον τὴν ἰδέαν τοῦ ἀπεράντου καὶ ἀρχίζομεν νὰ ἐννοῶμεν μικρὸν τι περὶ αὐτοῦ.

Καγγουροῦ Πυγμαχός. (Ἰδὲ ἐπομένην σελίδα.)

Τὸ δεῦτερον εἶνε ἡ σφοδρότης καὶ τρομερότης τῶν κυμάτων τῆς. Ποῖος διηγήθε ποτε τὸν ὠέεανδον ἐν καιρῷ ἰσχυρᾶς τρικυμίας καὶ δὲν ἐξεπλάγη, καὶ ἐτρόμαξε μὲ τὸ ὕψος, τὴν ὀρμὴν καὶ τὴν ἀγριότητα τῶν κυμάτων του, ὕψοι μὲν ὡς ὄρη ὑπὲρ τὴν ἐπιφανείαν αὐτοῦ καὶ ἐπαπειλοῦντα καταστροφὴν εἰς πᾶν τὸ προστυχόν; Πόσον φοβερὰ καὶ τρομερὰ ἡ θάλασσα ἐν καιρῷ θυέλλης! Τί δύναται νὰ σταματήσει τὴν ὀρμὴν τῶν μαινομένων κυμάτων τῆς! Οὐ δὲν δύναται νὰ δώσῃ εἰς ἡμᾶς ἀκριβῆ ἰδέαν τῆς σφοδρότητος τῶν φυσικῶν στοιχείων ὅσον ἡ θάλασσα ἐξηγριωμένη. Πόσον τρομερὰ πρέπει νὰ εἶνε ἡ κατάστασις τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου, τοῦ ὁποίου ἡ καρδιά παρομοιάζεται μὲ ἐξηγριωμένη θάλασσαν!

Τὸ τρίτον εἶναι τὸ ἤρεμον καὶ γαλήνιον αὐτῆς ἐν καιρῷ νηνεμίας. Οὐδὲν ῥαιότερον καὶ εὐχαριστότερον τῆς θαλάσσης ἐν γαλήνῃ εὐρισκομένης. Οἱ ἰχθύς, τὰ θαλάσσια πτηνά, οἱ ταξειδεύοντες, τὰ πάντα φαίνονται συμμετέχοντα τῆς καταστάσεως αὐτῆς. Εἶναι ὁ καθρέπτης, ἡ ἀντανάκλασις καταστάσεως τῆν ὁποῖαν ποθοῦσι πάντα τὰ ἐμψυχα ἕντα. Εἶναι ἀπεικόνισμα ψυχῆς διατελουσῆς ἐν εἰρήνῃ πρὸς ἑαυτήν, πρὸς τὸν Θεὸν τῆς καὶ πρὸς πάντας.